

Reisverslag

Vogelreis Spanje, Pyreneeën

Rotskruiper, Waterspreeuw en Lammergeier

van 09 t/m 16 november 2025

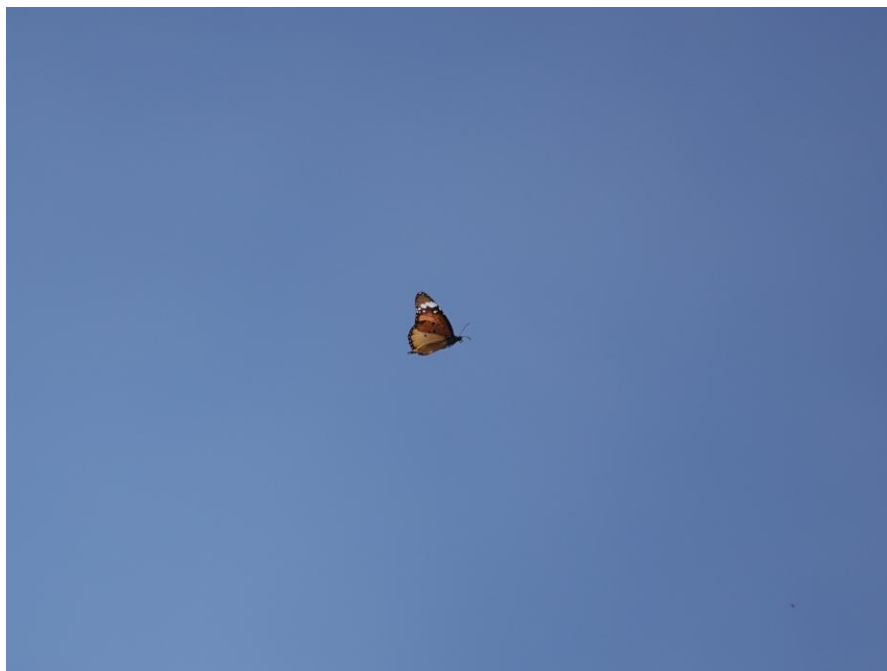
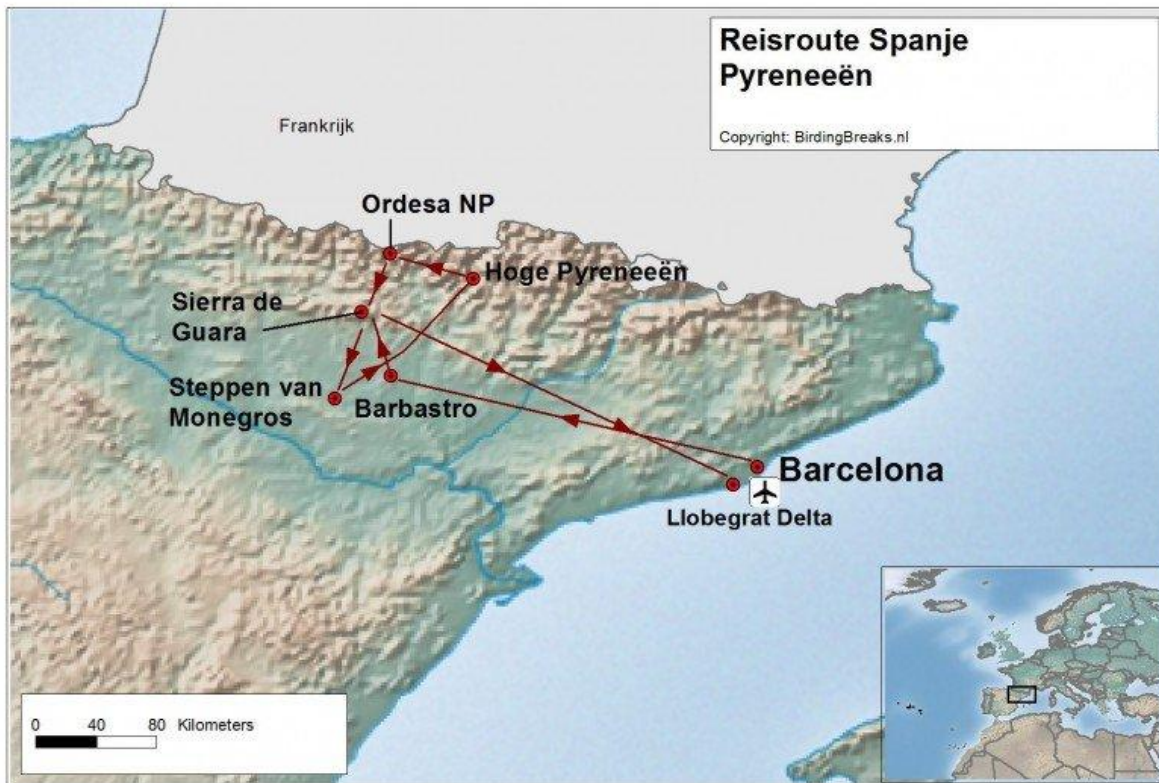

Tekst en foto's: Godfried Schreur

**BIRDING
BREAKS**

REISPROGRAMMA

Kleine Monarchvlinder

Dag 1 Amsterdam – Barcelona – Los Monegros (09-11-2025)

Al vroeg vertrokken we vanaf Amsterdam Schiphol naar Barcelona. De vlucht verliep voorspoedig en eenmaal in de hoofdstad van Catalonië werd de groep verwelkomd door Godfried Schreur, de gids/reisleider van deze reis. Hij had het huurbusje al klaarstaan dus we konden direct verder. Al vogelend zijn we naar ons eerste hotel gereden. De te overbruggen afstand was iets meer dan 300 km en ging grotendeels over 4-baanswegen.

Onderweg zagen we veel Rode Wouwen. De eerste stop was voor de lunch. Daarna maakten we nog een paar interessante vogel-stops, de eerste bij een kleinschalig akkergebied. Hier zouden wel eens Kleine Trappen zitten. We zochten en vonden Rode Patrijs, Iberische Klapekster, Grauwe Gors, Roodborsttapuit en veel Bruine Kiekendieven, maar helaas geen Kleine Trap. De volgende stop was bij een industriegebied waar Griel zou verblijven, en warempel, we waren de snelweg nog maar net af toen we een groepje rustende Grielen vonden. Eerst zagen we er één, daarna nog één en nog één. Uiteindelijk telden we er minstens 15! Maar dit terrein met loodsen en vrachtwagens had nog meer verrassingen in petto, want even later ontdekten we daar ook twee Iberische Groene Spechten, die zich best goed lieten zien. En op een vervallen gebouwtje kwam een Steenuil tevoorschijn. Tijdens de volgende etappe zagen we een enorme Steenarend laag en wel héél dichtbij onze auto mee vliegen.

Steenarend

De laatste stop was op de steppe met een mooie, rode zonsondergang, vlak voordat we bij ons hotel aankwamen. Het hotel bleek een knusse bedoening. Onze ruime hotelkamers waren rond een soort patio gelegen en het restaurant was in de oude en verbouwde hooischuur. Het was heel rustiek maar ook origineel en gezellig. Er werd speciaal voor ons gekookt en de gastvrouw en gastheer zorgden goed voor ons. We kwamen niets te kort! Na het lijsten en de briefing over morgen gingen we lekker slapen.

Dag 2 Los Monegros (10-11-2025)

De eerste hele dag van de reis stond helemaal in het teken van de steppe. We bezochten eerst de natuurlijke steppe van El Planerón, een natuurreservaat van de Spaanse partner van Birdlife International. We waren nog niet eens bij het reservaat gearriveerd toen we reeds een behoorlijke groep Witbuikzandhoenders ontdekten. Ze zaten stil op een akker maar begonnen langzaam aan wat te lopen en met de vleugels te klapwieken. We konden ze zodoende goed bekijken. Ondertussen vlogen er twee Zwartbuikhoenders op. Dat was een leuke start van onze steppedag!

We maakten vervolgens een heerlijke wandeling door het wonderschone steppelandschap. De lucht was helder en zuiver, het licht was zacht en de temperatuur heel aangenaam. De beleving van dit bijzondere landschap was zodoende optimaal. Hier zagen we meerdere soorten leeuwerikken, zoals Thekla Leeuwerik, Kalanderleeuwerik, Kleine Kortteen- en Veldleeuwerik. Een leeuwerik die kort opvloog om een paar meter verder tussen de struikjes in te vallen en te verdwijnen was verdacht... Was het een Dupont's Leeuwerik? We zullen het nooit weten. Havik, Graszanger, Provençaalse Grasmus, Kleine Zwartkop, Rode Patrijs, Hop en Iberische Klapekster en Vos waren ook van de partij. De Steenarend op een ruïne van een boerderijtje vormde de kers op de taart. Na de lunch op een heuvel in de steppe gingen we verder met het busje.

Steppe van Belchite

Tijdens die rit zagen we nog eens vier Zwartbuikzandhoenders en Zwarte Spreeuwen. Voor de Rode Wouw stopte we al niet meer. We stopten wel voor een grote groep ooievaars. Toen we gingen tellen ontdekten we een vreemde eend in de bijt in de vorm van een Zwarte Ooievaar. De volgende verrassing was een Kleine Monarchvlinder. Even later stopte we wel weer voor een paartje Steenarenden. Bij het volgende steppe gebied zochten we eerst naar Grote Trap maar die gaf helaas niet thuis. Wit- en Zwartbuikzandhoen, Kalander- en Kleine Kortteenleeuwerik werden wel weer gespot en uiteindelijk ook Kleine Trap. Ongeveer 15 exemplaren zaten zeer dichtbij de weg. Bij een groot zoutwatermeer pleisterden veel Strandplevieren, een paar Zilverplevieren en vier Grielen. Het feest bleef maar doorgaan met de ene leuke soort na de andere: Smelleken, Blauwe Kiekendief, Alpenkraai, en weer een Steenarend en een paar mooie Steenuilen. Bij zonsondergang werd nog een klein groepje Spaanse Steenbokken ontdekt. Eenmaal terug bij het hotel genoten we weer van een gezellig en lekker diner.

Kleine Trap

Dag 3 Transfer: Los Monegros – Riglos – Jaca (11-11-2025)

We namen afscheid van ons kleine, maar fijne hotel op de steppe. Vandaag maakten we een transfer van de steppe naar de bergen. We zouden een afstand van 245 km overbruggen, maar we bezochten een paar mooie plekjes onderweg.

We maakten eerst nog een laatste excursie in het steppegebied bij Belchite. Dat was weer erg leuk want we zagen daar in korte tijd beide zandhoenders, Kleine Kortteen- en Kalanderleeuwerik, Steenuil en een heel mooie Steenarend. Daarna vertrokken we in de richting van Huesca. Bij de koffie- en toiletstop vloog weer een grote arend langs. Ja hoor, ongelooflijk, nog een Steenarend, ditmaal met prooi en hij werd achtervolgd door een paar raven.

Bij een mooi, oud Kasteel op een heuveltop konden we Steenuil, Blauwe Rotslijster, Rotsmus, Rotszwaluw en Zwarte Tapuit noteren. De picknick met een prachtig uitzicht leverde bovendien een Iberische Klapekster op. Vervolgens bezochten we los Mallos de Riglos waar we een wandeling maakten langs de imposante rotswand. Hier werden twee Rotskruipers ontdekt maar helaas kon niet iedereen deze vinden. Tijdens de rit van Riglos naar Jaca werden we regelmatig opgehouden door wegwerkzaamheden maar dat mocht de pret niet drukken want het landschap was prachtig. Opeens stoven drie grote, donkere beesten over een veldje. Eenmaal wat dichterbij zagen we dat het drie Wilde Zwijnen betrof, één zeug en twee beren. Ze hadden meer oog voor elkaar dan voor ons.

Al in het donker kwamen we bij ons hotel in Jaca aan. Het was een heel ander type hotel dan het vorige, een viersterrenhotel met Spa maar liefst. Het was best oké maar zeker niet zo charmant als de vorige locatie.

Wild Zwijn

Dag 4 Hoge Pyreneeën: Bergpas van Portalet (12-11-2025)

Deze dag werd besteed aan de Tena vallei in de hoge Pyreneeën. We reden langzaam parallel aan de Gallego rivier omhoog, naar de grenspost van Portalet. Onderweg maakten we diverse leuke stops. Een korte wandeling bij een riviertje met stromend water leverde zowel Waterspreeuw als Grote Gele Kwikstaart op. In het bos zagen we o.a. Zwarte en Kuifmees, Goudhaan, Vuurgoudhaan en Grote Lijster. Heel hoog in de lucht werd de eerste Lammergier ontdekt. Bij een goede rotswand en een stuwdam zochten we naar Rotskruiper, maar die liet vooralsnog verstek gaan. Na een koffiestop reden we verder naar de bergpas en de grens met Frankrijk. Het was niet koud en de sneeuw was helaas ver te zoeken. Ondertussen stak de wind behoorlijk op, zodanig zelfs dat de eerste bergwandeling weinig opleverde. We lunchten op een luw plekje. De hinderlijke wind werd steeds harder, maar we lieten ons niet zomaar uit het veld slaan.

Op de bergwandeling aan de andere kant van de vallei vonden we uiteindelijk een luw plekje met goed uitzicht. Daar waren gelukkig wel wat vogels te zien. Een paar Alpenkauwen vlogen regelmatig voorbij, afgewisseld door Alpenkraaien. Ook de Lammergier verscheen, ditmaal wat lager en dichterbij. Maar de show werd gestolen door de Pyreneese Gems. Een mannetje verdedigde zijn harem tegen een ander mannetje. En dat ging er ongekend fel aan toe. Op de terugweg stopten we op een mooi plekje om te zoeken naar Rotskruiper maar in de plaats daarvan kregen we een paar Lammergieren die zich mooi lieten zien.

Het werd steeds beter met de Lammergier, maar de Rotskruiper daarentegen werkte niet echt mee. We bleven volhouden en we stopten op verschillende geschikte plekken met verticale rotswanden. En uiteindelijk, BINGO, daar was die dan eindelijk. Hij vloog wat heen en weer, soms wat dichterbij, dan weer wat verder weg. En ondertussen was hij druk op jacht naar beestjes in de spleten en kieren van de rotswand. Zodoende konden we hem gedurende een half uur volgen en bewonderen. Wat een gaaf beestje! Iedereen was uiteindelijk helemaal verzadigd en de geheugenkaartjes helemaal vol geschoten. De lichtomstandigheden waren niet optimaal, maar tussen die honderden foto's zaten vast wel wat leuke plaatjes. Voldaan reden we terug naar het hotel waar sommigen even de Spa benutten.

Rotskruiper

Rotskruiper

Dag 5 Hoge Pyreneeën: Bergpas van Somport (13-11-2025)

Vandaag werd wederom aan het schitterende hogere deel van de Pyreneeën gewijd. Ditmaal reden we door de Aragón vallei omhoog uiteindelijk tot aan de Somport pas.

We zochten in eerste instantie naar Waterspreeuw. Die vonden we vrijwel meteen. Zijn speciale manier van jagen op waterbeestjes was bijzonder leuk om te zien. Op diezelfde plek werden ook Goudvink en Sijs ontdekt. Vervolgens reden we naar de grens met Frankrijk. Maar we werden opgehouden door een flinke groep gemzen die op de weg zout van het asfalt aan het oplikken waren. Dat was uiteraard geen straf, want zo konden we ze heel goed zien. De bergpas was ingenomen door een enorme groep Kepen, wel meer dan 2000 was onze schatting.

Waterspreeuw

Bij een ogenschijnlijk uitgestorven skistation, de sneeuw was ook hier ver te zoeken, werden we verwelkomd door een groep van tientallen Alpenkauwen. Na bezoek aan het plaatselijke barretje voor koffie en toilet zochten we verder naar de soorten van het hooggebergte. We vonden o.a. Waterpieper, Kruisbek en sommigen ook een Grijze Gors. Maar ook vandaag gooide de harde wind roet in het eten. Vrijwel alle vogels bleven helaas in de dekking vanwege die wind. Zodoende lukte het ons niet om bijvoorbeeld Citroensijs te vinden. We gingen desondanks vrolijk door, al was het alleen maar om te genieten van het prachtige berglandschap. Zo nu en dan kwamen er toch wel leuke soorten tevoorschijn, zoals bijvoorbeeld de Lammergier. Ook de Kuifmees was leuk.

Op de terugweg stopten we even bij een monumentaal treinstation, waar we een Waterspreeuw vonden. Iets verderop vonden we 3 mooie mannetjes Goudvink die besjes van de Lijsterbes aan het eten waren. En op de laatste vogelstop van de dag was het niet de aanwezige Waterspreeuw maar een jong Trapslangetje die onze aandacht trok. Hij liet zich goed fotograferen.

Pyreneese Gems

Trapslang

Dag 6 Transfer Jaca – Sierra de Guara – Bierge (14-11-2025)

We verlieten de hoge Pyreneeën om de iets lagergelegen Sierra de Guara te gaan verkennen. Het regende een beetje. De totaal af te leggen afstand bedroeg ongeveer 120 km dus we hadden volop tijd om leuke uitstapjes te maken.

We bezochten eerst de vuilstortplaats van Huesca. Dat was onze eerste echte kennismaking met de Vale Gier. We hadden ze eerder natuurlijk al zien vliegen, maar tot nu toe altijd erg hoog en ver. Bij de vuilstortplaats zaten vele Vale Gieren op de rand van een afgrond en ze hadden weinig zin om op de wieken te gaan. Het leverde mooie plaatjes op. Bij de vuilnisbelt was het verder relatief rustig, afgezien van de duizenden meeuwen die tussen de rotzooi aan het snacken waren. Het volgende gebied op het programma was het stuwmeer van Vadiello en omgeving. Hier maakten we een wandeling door een bijna surrealistisch landschap, langs diepe kloven en indrukwekkende rotsformaties. De regen en de mist gaven een speciale, geheimzinnige sfeer aan dit prachtige landschap. Er vloog een Lammergier een paar keer laag over. Een andere leuke soort die we daar zagen was de Staartmees, van de ondersoort *irbii*, die is wat donkerder dan de onze.

De volgende stop was bij ons derde en laatste hotel in Bierge waar we incheckten. Het bleek een heel sjiek en stijlvol onderkomen met luxe kamers.

Alquézar

Maar het excursieprogramma van vandaag had nog een mooie excursie in petto, namelijk een bezoek aan Alquézar, één van de mooiste dorpen van Spanje. We maakten een wandeling door de smalle straatjes naar de diepe kloven onder het kloosterkasteel. Daar vlogen Rotszwaluw, Rotsduif, Rotsmus en Blauwe Rotslijster. De enige "Rots" soort die hier niet verscheen was de Rotskruiper. Een paartje Alpenkraaien zat in het raamkozijn van het kasteel. Op de terugweg naar het hotel zaten er veel padjes op het wegdek, dankzij de vochtige en milde omstandigheden. We stopten op een veilige plek. Het bleek om Spaanse Gewone Pad en Rugstreeppad te gaan. Het diner was duidelijk met zorg en kunde bereid want het smaakte overheerlijk en werd bovendien nog eens mooi opgediend. We zouden ook hier niets tekort komen!

Dag 7 Gierenrestaurant en Sierra de Guara (15-11-2025)

Deze ochtend stond in het teken van ons bezoek aan het unieke 'gierenrestaurant' van de Sierra de Guara. We maakten kennis met de voorman van de Gierenvrienden Stichting. Hij had speciaal voor ons aas voor de gieren geregeld. Deze stichting helpt de gieren al meer dan 40 jaar door middel van een bijvoedingsprogramma. De gieren zijn hier dus al lang en breed aan gewend en weten dat de mensen die komen voeren geen kwaad doen. Hierdoor is het mogelijk om de gieren van heel dicht bij te bewonderen en dat is echt uniek.

We liepen naar de voederplaats en naarmate we naderden zagen we steeds meer Vale Gieren. Veel zaten ons al op te wachten maar er kwamen er ook steeds meer aangevlogen, sommige vlak boven ons hoofd. Dan zie je pas hoe groot ze zijn. We gingen zitten terwijl de lamspootjes op de voederplaats werden gedeponeerd. Er werd ook wat aas heel dicht bij ons neergelegd zodat de gieren wel heel dichtbij kwamen. We zaten echt op luttele meters, oog in oog met de Vale Gieren. De verwachtingen waren natuurlijk hoog gespannen maar de realiteit overtrof de verwachtingen. Wat een spektakel! Ook de fotografen konden hun hart ophalen. De afgelopen twee dagen waren wat magertjes geweest voor ze, maar dit maakte alles goed. Terwijl we zaten te kijken en te fotograferen kregen we uitleg over de ecologie en het gedrag van de gieren. Heel interessant allemaal! Op een gegeven moment waren de botjes helemaal afgekloven maar de gieren hadden geen enkele haast om te vertrekken. Ze bleven gezellig zitten kijken, naar ons, wel te verstaan. Zo zaten we elkaar een tijdje aan te staren. De gieren leken volkomen ontspannen en de situatie was heel vredig. Echt bijzonder!

Vale Gier

Het werd tijd om ons terug te trekken om zodoende de Lammergier de gelegenheid te geven om ook een graantje mee te pikken. We gingen ongeveer 100 meter van de voederplaats wachten op de komst van de Lammergier. Na 20 minuten verscheen de eerste. Hij cirkelde boven het aas en landde om een bot te pakken en in zijn geheel naar binnen te werken. Even later verschenen nog drie lammergieren ten tonele. Sommige vlogen dichtbij langs ons. Eén was een subadult en de andere waren helemaal adult. Op een gegeven moment zagen we er drie tegelijk. Wat een bijzondere verschijning! Helemaal voldaan verlieten we de voederplaats. We bedankten de gierenman hartelijk en doneerden nog een extra bijdrage aan de stichting.

Lammergier

Vervolgens reden we naar een mooi picknickplek bij een stuwmeertje. We lieten de bijzondere ervaring van die ochtend even bezinken, maar veel tijd hadden we niet want er werden Spaanse Steenbokken gesignaleerd, één mannetje met grote hoorns en 3 vrouwtjes met jonkies. Na de groepsfoto maakten we een wandeling naar een diepe en smalle kloof. Ook hier zochten we natuurlijk naar de Rotskruiper en ditmaal hadden we weer eens geluk. Dit exemplaar was nogal onrustig en vloog regelmatig, hetgeen ons de gelegenheid gaf om de vlinderachtige vlucht goed waar te nemen. Op de terugweg zagen we grote groepen Grauwe Gors en Rotsmus en Grote Lijster. We spotten ook nog een mannetje Edelhert met een groot gewei.

Steenbok

Dag 8 Transfer Bierge – Barcelona – Amsterdam (16-11-2025)

We begonnen de laatste dag van de reis met een heerlijke wandeling bij het hotel. Het was een prachtige ochtend met heel aangenaam weer. We liepen door een kleinschalig agrarisch landschap met mooi uitzicht op het dorpje dat bekroond was met een flinke kerk. De akkertjes en boomgaarden zaten vol met vogels, vooral veel vinken. De Cirlgors en de Boomleeuwerik lieten zich ook mooi zien. We hadden graag nog wat verder gewandeld maar we moesten nog zo'n 250 km naar Barcelona rijden. Dus namen we met tegenzin afscheid van het mooie Bierge en het superfijne hotel.

Bierge

Onderweg hadden we nog even tijd om te vogelen. We zijn wederom gestopt bij de plek van de Griel. Ze zaten precies onder dezelfde boom te suffen. De autorit verliep voorspoedig en we kwamen, volgens de planning, met voldoende tijd aan bij Barcelona. Zodoende konden we nog even naar de kust van de Middellandse Zee, een korte strandwandeling maken en een paar zeevogels scoren. Er vlogen o.a. Jan van Gent en Yelkouan Pijlstormvogel. Die laatste excursie was een mooie afsluiting van de natuur en vogelervaring van deze reis. Het moment van afscheid was aangebroken. 's Middags vlogen de meeste leden van het reisgezelschap weer terug van Barcelona naar Amsterdam. De vlucht had enige vertraging maar verder verliep de terugreis voorspoedig.

Afsluiting

Het was een succesvolle reis door een prachtig land en met veel mooie waarnemingen. De gierenvoederplaats met de Vale Gieren was een onvergetelijke ervaring. Rotskruiper, Lammergier, Waterspreeuw, Zandhoenders, Kleine Trap, Steenarend en de Pyreneese Gems behoorden daarnaast tot de hoogtepunten. We hebben bovendien genoten van de wandelingen door schitterende landschappen, in zowel de steppe, als de hoge Pyreneeën als de Sierra de Guara. Maar het was ook nog eens een reuze gezellige reis. Er werd goed gecommuniceerd, om niet te zeggen volop gekletst, en het ontbrak ons niet aan goede humor. De sfeer was altijd vrolijk en opgewekt, ook als de weergoden eens niet meewerkten. Ik kijk dus terug op een heel fijne en geslaagde reis. Daar wil ik iedereen hartelijk voor danken, want we hebben allemaal bijgedragen aan het succes van deze reis. Ik wilde ook Miriam hartelijk danken voor al het voorbereidende werk vanuit het kantoor. Het liep allemaal weer gesmeerd.

Graag tot de volgende keer!

La Codosera, november 2025

Godfried Schreur
BirdingBreaks

